

at Svineslagterierne paa de større Afstande faa større Udgift end tidligere. De Tal, der nævnes, ere, tror jeg, 500 eller henved 1000 Kr. om Aaret; men for et Slagteri, der slagter 50,000 Svin om Aaret, er det nu ikke noget, om det kommer til at give 500 Kr. mere ud. Saa naar isvrigt Loven maa siges at virke til Fordel for hele Erhvervslivet, er det ikke just en Klage af overordentlig stor Vægt efter min Mening. Men, naturligvis, i en Tid, hvor vi i vor Egenskab af gamle Agrarer og ogsaa de ny Agrarer fordre, at alt skal gaa ud paa, at det kan blive lettere og billigere for Erhvervslivet at eksistere, navnlig ved at gøre Kommunikationsmidlerne billigere, er det jo uheldigt, at naar vi vedtage en Lov, der skal lette Erhvervslivet, paa en saa vigtig Post, i Stedet for Nedgang faa en Forhøjelse, selv om den kun er ringe. Det var egentlig kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre i Anledning af faldne Udtalelser, og jeg tillader mig at henstille dem til velvillig Overvejelse af den ærede Minister.

Imidlertid, da jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke nægte mig den Tilfredsstillelse at bringe den ærede Krigsminister en varmt følt Tak. Det er saa rart altid at vide, hvorledes man staar over for hinanden, og i de mange Aar, jeg har haft den Ære, at sidde i Rigsdagen, er det aldrig lykkedes os fra de militære Myndigheders Side at faa noget at vide om, hvad Meningen var med deres militære Forslag, og hvorhen de stiledede, men nu have vi faaet det at vide, klart og tydeligt. Det er altsaa Fæstningen Sjælland, det gælder om, det er Kongeriget Sjælland, der skal befæstes. Jylland og Fyn kunne saa rejse derhen — (*Busk: Hvor Peberet gror!*) . . . ja, eller derhen, hvor Indremissionen daglig sender en hel Del af os, eller maaske rettere: Vi andre, Jyder og Fynboer, kunne gaa til Tyskland, thi det bliver Resultatet. Naar Sjælland ophøjes til et befæstet Kongerige, kunne Jylland og Fyn rejse deres Vej, og der er nok nogen, der tager dem op. Jeg vil dog sige den ærede Minister, at Jyder og Fynboer ville huske ham det og bide Mærke deri, og jeg tror, jeg tør forsikre ham om, at det bliver ikke saa let at komme af med os. Den ærede Minister

var højlig begejstret over den Dagsorden angaaende vor Neutralitet, Folketinget i sin Tid vedtog, den havde hans fulde Hjerte. Jeg beklager, at hans Konklusion saa lidt svarede til denne Begejstring. Han talte om at hævde vor Neutralitet, ja, det er den, vort Folk fordrer, fordi det er Grundbetingelsen for, at vort Land kan eksistere som selvstændig Stat. Den Dag, vor Neutralitet ikke anerkendes, eller den Dag, vi ikke opfyldte de Forpligtelser, vor Neutralitet paalægger os, er ganske sikkert ogsaa vort Lands Selvstændighed til Ende. Ved Neutraliteten er der Intet at hævde, men Neutraliteten er den Tilstand, hvorunder vi have paataget os Forpligtelser at opfylde, lige over for alle andre indbyrdes kæmpende Magter, og paa Opfyldelsen af disse Løfter bør hele vor militære Stræben gaa ud. Det er og bør være Formaalet for al militær Udvikling i Landet, at vi til enhver Tid og paa ethvert Sted kunne opfylde de Forpligtelser, som dette Løfte og den Ret, vi have til Neutralitet, paalægger os, naar andre Magter kæmpe. Disse Pligter opfyldes imidlertid kun ved Hjælp af en mobil militær Magt saavel paa Søen som i Land og kunne kun opfyldes paa de Steder, hvor vi kunne forsømme vore Forpligtelser, og det er kun der, hvor vi grænse op til en anden, fremmed Stat, eller ved vore Kyster, der jo grænse til internationale Farvande. Der have vi den Pligt *mod os selv*, saavel som mod de andre, at opfylde de Krav, Folkeretten stiller til den neutrale Magt, og naar vi opfylde dem, hævde vi paa allersikreste Maade vor Selvstændighed indirekte og direkte. Jeg vil spørge den ærede Minister, om han tror, fordi han kommer begejstret, naar Krigen mellem Stormagterne bryder ud og siger: Vi ere neutrale, at det bliver respekteret? Nej, det bliver kun respekteret, naar enhver Magt, som der kan være Tale om, kan komme i Krig med en anden, ikke alene da, men forud gennem hele vor Færd har Følelsen og Indtrykket af, at det er vor oprigtige Vilje og Trang at være neutrale, at vi loyalt og ærlig ville opfylde de Forpligtelser, der paaligge os, og ikke tænke paa at stille os med de militære Kræfter, vi i den Anledning maatte have